

Elijah - Numara Altı

On Test

Jeff Pippenger

2023-10-05

İlyas'ın sembolizmini ele alıyorduk ve şimdi Karmel Dağı ile Sina Dağı'nın tarihlerini kullanarak, Protestanlığın boynuzu için kademeli bir sınama sürecini ve Protestanlığın boynuzuna paralel olan Cumhuriyetçiliğin boynuzu için kademeli bir siyasi gelişimi ortaya koyuyoruz.

Son makale, Kızıldeniz'den geçtikten sonra Eski İsrail için onuncu ve son sınamayı belirleyen Çölde Sayım 13 ve 14. bölümlerdeki isyanı inceliyordu. Bu tarih, Millerci hareketin tarihinin başlangıç safhasıyla uyumludur; ayrıca Tanrı'nın son hareketinin tarihiyle de örtüşür. Vahiy'in 14. bölümündeki üç meleğin tüm işi, başlangıçta bir hareket ve sonda bir hareket aracılığıyla yerine getirilir.

Üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek yüceliğiyle bütün yeryüzünü aydınlatacaktır. Burada, dünya çapında bir kapsam ve olağanüstü güçte bir iş önceden haber verilmektedir. 1840-44 yıllarındaki Advent hareketi Tanrı'nın gücünün görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin mesajı dünyadaki her misyon istasyonuna ulaştırıldı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıldaki Reform'dan bu yana herhangi bir diyarda tanık olunan en büyük dinsel ilgi görüldü; fakat bunların hepsini, üçüncü meleğin son uyarısı altında gerçekleşecek kudretli hareket aşacaktır. Büyük Mücadele, 611.

Başlangıç hareketinin tarihi ile son hareketin tarihi arasında, Laodikya kilisesinin tarihini buluruz. Yeryüzünü yüceliğiyle aydınlatan melek, açıkça bir kilise değil, bir hareket olarak tanımlanır.

Bu peygamberlikte gözler önüne serilen zamanda, Babil hakkında şöyle denir: 'Günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı.' Vahiy 18:5. Günah ölçüsünü doldurdu ve yıkım onun üzerine düşmek üzere. Ama Tanrı'nın Babil'de hâlâ bir halkı var; yargıları gelmeden önce, bu sadıklar onun günahlarına ortak olmasın ve 'belalarından pay almasınlar' diye dışarı çağrılmalıdır. Bu yüzden, gökten inip görkemiyle yeryüzünü aydınlatan ve gür bir sesle kuvvetle haykırarak Babil'in günahlarını ilan eden melekle simgelenen hareket ortaya çıkar. Onun mesajıyla bağlantılı olarak şu çağrı duyulur: 'Çık oradan, halkım.' Bu duyurular, üçüncü meleğin mesajıyla birleşerek yeryüzünün sakinlerine verilecek son uyarıyı oluşturur." Büyük Mücadele, 604.

Tüm peygamberler birbirleriyle hemfikirdir ve hepsi, peygamberliklerin ilan edildiği günleri tanımladıklarından daha belirgin biçimde "son günleri" tanımlar. Bu olguya bir örnek olarak, Vahiy 18'deki melek, Vahiy 10'daki melek tarafından tipolojik olarak temsil edilmiştir ve edilmektedir. Her ikisi de indiğinde yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatır. Sister White, Early Writings adlı kitapta birinci meleği tanımlar.

"İsa, kudretli bir meleği yeryüzüne inerek yeryüzünün sakinlerini ikinci gelişine hazırlanmaları için uyarmakla görevlendirdi. Melek gökte İsa'nın huzurundan ayrılırken, son derece parlak ve

görmeli bir ışık onun önünden ilerledi. Bana, görevinin yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatmak ve Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda insanları uyarmak olduğu söylendi." Early Writings, 245.

Vahiy'in on sekizinci bölümündeki o melek 11 Eylül 2001'de indi. Bu, 11 Ağustos 1840'ta inen melek tarafından önceden simgelenmişti. Yeşaya'nın altıncı bölümünde, Yeşaya'ya gökteki tapınak ve Tanrı'nın görkemi gösterilir. Altıncı bölümün üçüncü ayetinde, bütün yeryüzünün Tanrı'nın görkemiyle dolu olduğu belirtilir. Bu, Vahiy'in on sekizinci bölümündeki meleğin indiğinde gerçekleşir.

Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Vahiy 18:1.

Yeşaya 6'nın üçüncü ayeti aynı tarihi belirtir.

Biri ötekine seslenerek şöyle dedi: "Orduların Rab'bi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır; bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle doludur." Yeşaya 6:3.

Ellen White, Yeşaya'nın tapınaktaki görünümünü Vahiy 18'deki hareketle bir araya getirir.

Tahtın önündeki serafılar, Tanrı'nın yüceliğini seyrederken öylesine saygı dolu bir huşu ile doludurlar ki, bir anlığına bile kendilerine kendinden hoşnutlukla bakmazlar; ne kendilerini ne de birbirlerini hayranlıkla temaşa ederler. Övgüleri ve yücelikleri, yüce ve yüceltilmiş olan, eteklerinin görkemi tapınağı dolduran Orduların Rabbi içindir. Bütün yeryüzünün O'nun yüceliğiyle dolacağı geleceği gördükçe, muzaffer övgü ezgisi melodik bir ilahi halinde birinden ötekine yankılanır: "Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların Rabbi'dir." Tanrı'yı yüceltmekle bütünüyle tatmin olurlar; O'nun huzurunda, onaylayan gülümsemesinin altında, başka hiçbir şeyi arzulamazlar. O'nun suretini taşımakta, O'na hizmet etmekte ve O'na tapınmakta, en yüce emellerine bütünüyle ulaşırlar.

"Yeşaya'ya verilen görünüm, son günlerde Tanrı'nın halkının durumunu temsil eder." Review and Herald, 22 Aralık 1896.

Yuhanna, Vahiy kitabının onuncu ve on sekizinci bölümlerinde; Yeşaya ise altıncı bölümünde, Kardeş White'in yorumları da dahil olmak üzere, yeryüzünün Tanrı'nın görkemiyle aydınlatılmasına ilişkin tüm bu tasvirleri tarihte aynı noktaya yerleştirirler. Bütün dünya, 11 Eylül 2001'de meydana gelen olaylara tanık oldu. 1863'te sonuçlanan Millerci hareketin aşamalı tarihi, Vahiy on sekizinci bölümdeki kudretli meleğin inişinin, Vahiy onuncu bölümde inen meleklerle bağlantılı tarihle birlikte yaşandığı dönemi örnekledi. Bu giriş varsayımlarını ortaya koyduktan sonra, Sayılar kitabının on dördüncü bölümünde temsil edilen sınanma sürecine geri döneceğiz. Musa, Mısır'a dönmek ve Yeşu ile Kalev'i taşlamak isteyen isyancılar için şefaattikten sonra, Tanrı Musa'nın şefaattini kabul eder.

Rab şöyle dedi: Sözün uyarınca bağışladım. Ama ben yaşadıkça, bütün yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır. Çünkü Mısır'da ve çölde yaptığım mucizeleri ve yüceliğimi görmüş olan bütün o insanlar, şimdiye kadar on kez beni sınadılar ve sesime kulak asmadılar. Kesinlikle, atalarına ant içtiğim ülkeyi görmeyecekler; beni öfkeliendirenlerin hiçbiri onu

görmeyecek. Ama kulum Kaleb, onda başka bir ruh olduğu ve beni bütünüyle izlediği için, gittiği ülkeye onu ben götüreceğim; soyu da orayı mülk edinecek. Sayılar 14:20-24.

Sayılar 14'te anlatılan tarih, eski İsrail için son sınavdır ve onların başarısızlığı, izleyen kırk yıl boyunca çölde ölmelerini kesinleştirdi. Bu tarih, Vahiy 18'le doğrudan ilişkilidir; çünkü orada Tanrı, "Tanrı'nın yaşadığı kadar kesin, bütün yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır" diye ilan etmiştir. Bu, Tanrı'nın bu tarihsel kayda yerleştirdiği çok güçlü bir ifadedir ve böyle yapmakla Sayılar'ın 13. ve 14. bölümlerinde temsil edilen tarihin, Vahiy 18'in meleğinin kudretli hareketine işaret ettiğini vurgular. Vahiy 18, Tanrı'nın artakalan halkının sonunu ifade ettiğinden, Tanrı'nın artakalan halkının başlangıcı da Sayılar kitabında ele aldığımız bu pasajda tasvir edilmektedir.

11 Ağustos 1840'ta, İslam'ın ikinci belâsına ilişkin bir peygamberlik yerine geldiğinde, bir zamanlar seçilmiş antlaşma halkı, doğruluğu henüz kanıtlanmış olan İlyas'ın mesajıyla sınıandı.

11 Eylül 2001'de, İslam'ın üçüncü felaketine ilişkin bir kehanetin gerçekleşmesi sırasında, eski seçilmiş antlaşma halkı, dirilerin yargısının başlangıcını az önce doğruluğu kanıtlanmış olan İlyas'ın mesajı olarak işaretledi.

Millerci tarihteki İlyas mesajı, peygamberlik zamanı bağlamında ele alınmıştı. 11 Eylül 2001'deki İlyas mesajı ise tarihin tekerrürü bağlamında ele alınmıştı. 11 Eylül 2001, 11 Ağustos 1840'taki tarihi tekrarlardı; çünkü her iki tarih de İslam'la ilgili bir peygamberliğin yerine gelişini temsil eder ve her ikisi de, Kızkardeş White'ın "İsa Mesih'in kendisinden başka bir şahsiyet değildir" dediği meleğinin inişini işaret eder. Kızkardeş White, Vahiy onuncu bölümün meleği için söylediği gibi Vahiy on sekizinci bölümün meleği hakkında hiçbir zaman "İsa Mesih'in kendisinden başka bir şahsiyet değildir" demez; ancak Vahiy on sekizinci bölümün meleği yeryüzünü "onun" yüceliğiyle aydınlatır ve Kutsal Yazılar, yeryüzünü aydınlatanın İsa Mesih'in yüceliği olduğunu açıkça belirtir.

Başlangıçta Protestanlar için sınamayı ortaya çıkaran yargının aracı, İlyas tarafından temsil edilen Millerci hareketti. Sonunda Yedinci Gün Adventizmi'nin sınamasını ortaya çıkaran yargının aracı ise yüz kırk dört bin tarafından temsil edilen İlyas hareketidir. İlyas sembolünün birden fazla anlamı vardır ve İlyas Miller'i ve Millerci hareketi temsil etmekle birlikte, aynı zamanda yüz kırk dört bini de temsil eder.

Musa, Başkalaşım Dağı'nda, Mesih'in günah ve ölüm üzerindeki zaferine tanıktı. O, doğruların dirilişinde mezardan çıkacak olanları temsil ediyordu. Ölümü görmeden göğe alınmış olan İlyas ise, Mesih'in ikinci gelişinde yeryüzünde hayatta olacak ve "son borazan çalınırken, bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirilecek" olanları temsil ediyordu; o zaman "bu ölümlü ölümsüzlüğü giymelidir" ve "bu çürüyen çürümezliği giymelidir." 1. Korintliler 15:51-53. İsa, "ikinci kez, günahla ilgisi olmaksızın, kurtuluş için" geldiğinde görüneceği gibi göğün ışığıyla kuşanmıştı. Çünkü O, "kutsal meleklerle birlikte Babasının yüceliği içinde" gelecektir. İbraniler 9:28; Markos 8:38. Kurtarıcı'nın öğrencilerine verdiği söz şimdi yerine gelmişti. Dağda, gelecekteki yücelik krallığı küçük bir örnek olarak temsil edilmişti: Kral Mesih, dirilmiş kutsalların temsilcisi olarak Musa ve göğe alınmış olanların temsilcisi olarak İlyas. Çağların Arzusu, 412.

Antlaşma halkı içinde es geçilenler, on'a iki oranındaki çoğunluğu oluşturur. Çağrılan çoktur, seçilen azdır. Onuncu sınamadaki başarısızlık, Vaat Edilen Topraklar hakkında sunulan kötü raporun mu yoksa iyi raporun mu kabul edildiğine ya da reddedildiğine dayanıyordu. Dolayısıyla, burada örneklenen tarih, aşamalı sınamalar tarihindeki zafer ya da yenilginin, aynı bilgiyi yorumlayan iki yöntem arasındaki bir tercihe dayandığını göstermektedir.

On iki casusun tamamı Vaat Edilen Ülke'yi gördü, ancak Vaat Edilen Ülke'nin neyi temsil ettiğine dair iki farklı sonuca varıldı. Raporlardan biri insani korkudan, diğeri ise imandan kaynaklanıyordu. Bunlardan biri Tanrı'nın önderliğini reddedip Mısır'daki köleliğe geri dönme arzusunu ortaya koyarken, diğeri rapor Tanrı'nın önderliğine güvenme ve Vaat Edilen Ülke'ye doğru ilerleme arzusunu ortaya koydu.

Millerit hareketinde çoğunluk da Babil'in esaretine geri dönmeyi ve onun kızları olmayı seçti; bu, birinci meleğin peygamberlik mesajını reddetme kararlarının bir göstergesiydi. Sadık Milleritler, 1844 baharında yaşanan ilk hayal kırıklığındaki görünürdeki başarısızlıktan sonra bile birinci meleğin peygamberlik mesajını takip etmeyi seçtiler. Sayılar kitabındaki anlatı, on iki casusun iki farklı "rapor"unu ortaya koyar; bunlar aynı peygamberlik mesajının iki farklı değerlendirmesini temsil eder. 1863'te Laodikya Adventizmi bir peygamberlik mesajını kabul etmedi; önceden yerleşik bir peygamberlik mesajını reddetti. 1863'te Laodikya Adventizmi, William Miller'in hizmeti boyunca ona karşı çıkan Kutsal Kitap yorum yöntemine geri döndü ve onu benimsedi. Peygamberlik mesajını reddeden ve esarete geri dönmeyi arzu edenler, sonunda çölde ölen Sayılar 14'teki isyancılarla temsil edilmiştir.

On sayısı, bir sembol olarak ele alındığında, tüm semboller gibi birden fazla anlama sahiptir. Sembolik anlamı, yer aldığı bölümün bağlamına göre anlaşılmalıdır. "On" bir sembol olarak zulmü temsil edebilir. Bir sınamayı temsil edebilir. Avrupa kralları, İsrail'in kuzey kabileleri ve Birleşmiş Milletler'den oluşan onlu birliği temsil edebilir. Smyrna kilisesinde Tanrı'nın halkı on gün boyunca sıkıntı yaşayacaktı.

Çekeceğin şeylerden hiçbirinden korkma; işte, İblis, sınanasınız diye bazılarınızı zindana atacaktır; on gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölümüne dek sadık kal ve sana yaşam tacını vereceğim.
Vahiy 2:10.

Tarihçiler, Smyrna tarihindeki Diocletianus'un yürüttüğü zulme işaret eder; çünkü bu, Smyrna tarihindeki en ağır zulümdü ve on yıl sürmüştür. Diğer tarihçiler ise Smyrna tarihinde on farklı zulüm tespit eder. Her iki durumda da bunlar, Daniel'in yedinci bölümünde on boynuzla temsil edilen Roma İmparatorluğu tarafından gerçekleştirilmiştir. O on kral, papalıkla zina eden Ahab tarafından örneklenen krallardı ve Karanlık Çağlar boyunca katliamı gerçekleştirmek için papalığın kullandığı zulüm aracıydı. "On", İzebel için zulmü gerçekleştiren devlet gücünü temsil eder. Daniel kitabının birinci bölümünde "on" bir sınanma dönemini simgeler.

Kullarını, yalvarırım, on gün dene; bize yiyecek olarak sebze ve içecek olarak su verilsin. Sonra yüzlerimize senin önünde bakılsın ve kralın yemeklerinden yiyen gençlerin yüzlerine de; ve gördüğün gibi, kullarınla öyle davran. Böylece bu konuda onlara razı oldu ve onları on gün denedi. On günün sonunda, görünüşleri, kralın yemeklerinden yiyen bütün gençlerinkinden

daha sağlıklı ve daha besili göründü. Daniel 1:12-15.

Sayılar 14'te, eski İsrail Tanrı'yı on kez öfkelenmişti; bu da zamana yayılmış on sınımayı temsil ediyordu.

Ama ben diri olduğum gibi, Rab'bin görkemi bütün yeryüzünü dolduracaktır. Çünkü benim görkemimi ve Mısır'da ve çölde yaptığım mucizeleri görmüş olan bütün o adamlar, şimdiye dek on kez beni sınıdılar ve sesime kulak asmadılar. Sayılar 14:21, 22.

İnternette, Kızıldeniz'deki kurtuluştan onuncu sınımaya kadar olan dönemdeki dokuz isyanı ya da başarısız sınımaları hangi belirli isyanların temsil ettiğine dair bir anlayış arayacak olursanız, eski İsrail'in hangi başarısızlıklarının o on sınımadan biri sayılması gerektiği konusunda birkaç farklı yorumla karşılaşabilirsiniz. Ben, 22 Ekim 1844 ile denk düştüğü özellikle tespit edilen Kızıldeniz'deki kurtuluşun on sınımanın başlangıcı olduğunu ve dolayısıyla 1844'ten 1863'e kadar ortaya çıkan sınımaları saymaya başlanacak yerin de orası olduğunu savunuyorum. Daniel kitabının mührünün açıldığı 1798'de başlayan aşamalı bir sınıma süreci vardı ve bu süreç, 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişiyile sona eren birinci ve ikinci meleğin mesajlarının tarihini kapsıyordu.

Minneapolis'te Tanrı, hakikatin kıymetli mücevherlerini halkına yeni bağlamalarda verdi. Bu gökten gelen ışık, bazıları tarafından, Yahudilerin Mesih'i reddederken sergiledikleri bütün inatla reddedildi ve eski mihenk taşlarına bağlı kalmaktan çok söz edildi. Ama eski mihenk taşlarının ne olduğunu bilmediklerine dair kanıt vardı. Vicdanı ikna eden kanıtlar ve sözden gelen akıl yürütmeler mevcuttu; ancak insanların zihinleri katılaşmış, ışığın içeri girmesine karşı mühürlenmişti; çünkü "eski mihenk taşlarını" yerinden oynatmanın tehlikeli bir hata olduğuna karar vermişlerdi; oysa eski mihenk taşlarının bir tek çivisini bile yerinden oynatmak söz konusu değildi; fakat eski mihenk taşlarının neyi oluşturduğuna dair çarpıtılmış fikirleri vardı.

1844'te zamanın geçip gitmesi, şaşkın gözlerimize gökte cereyan eden kutsal yerin arındırılmasını açığa çıkararak ve yeryüzündeki Tanrı halkıyla belirleyici bir ilişkisi bulunan büyük olayların bir dönemi; [ayrıca] birinci ve ikinci meleklerin mesajları ve üçüncüsü, üzerinde 'Tanrı'nın buyrukları ve İsa'nın imanı' yazılı olan sancağı açıyordu. Bu mesaj kapsamındaki mihenk taşlarından biri, gerçeği seven halkı tarafından gökte görülen Tanrı'nın tapınağı ve Tanrı'nın yasasını barındıran Ahit Sandığı idi. Dördüncü buyruğun Sebt Günü'ne ilişkin ışığı, Tanrı'nın yasasını çiğneyenlerin yoluna güçlü ışınlarını saçtı. Kötülerin ölümsüz olmadıkları gerçeği, eski bir mihenk taşıdır. Eski mihenk taşları başlığı altında sayılabilecek başka bir şey aklıma gelmiyor. Eski mihenk taşlarını değiştirmeye dair bunca feryat tamamen hayal ürünüdür. 1888 Materyalleri, 518.

22 Ekim 1844'te üçüncü melek elinde bir mesajla geldi.

İsa'nın Kutsal Yer'deki hizmeti sona erip En Kutsal Yer'e geçerek Tanrı'nın yasasını içeren Antlaşma Sandığı'nın önünde durduğunda, dünyaya üçüncü mesajı taşıyan başka bir güçlü melek gönderdi. Meleğin eline bir parşömen verildi ve o, kudret ve haşmet içinde yeryüzüne inerken, insanlığa şimdiye dek iletilmiş en korkunç tehdit eşliğinde korkutucu bir uyarı ilan etti. Erken Yazılar, 254.

22 Ekim 1844'te, elinde Tanrı'nın halkının yemesi gereken bir parşömen bulunan bir melek indi. O sırada tanımlanan "işaret taşları" öğretileri ya yenip kabul edilecek ya da reddedilip yenmeyecekti. Üçüncü melek elinde parşömenle geldiğinde, parşömenin içindeki mesaj altı sınıyıcı gerçeği temsil ediyordu. Bu altı sınıama şöyle tanımlandı: "zamanın geçmesi" (iki bin üç yüz yıllık peygamberliği temsil eder); yargı ("kutsal yerin arındırılması" olarak temsil edilir); üç meleğin mesajları; "Tanrı'nın yasası"; "Sebt Günü"; ve "ruhun ölümsüz olmaması" olarak temsil edilen ölülerin durumu.

O altı hakikat elbette birbiriyle bağlantılıdır, ancak her biri tek tek birer kilometre taşı olarak tespit edilmiştir. Bazıları bu listeye zamanın geçmesini dahil etmek istemeyebilir, ama açıkça pek çok kişi 22 Ekim 1844'ün bir peygamberliğin gerçek bir yerine gelişi olduğu gerçeğini reddetti. O sınamada başarısız oldular; bu da elbette onların ardından gelen sınamalarla mücadele etmelerini engelledi. Tanrı'nın sınama sürecinin ilerleyici bir süreç olduğu defalarca ortaya konmuştur; sonraki sınamaya dahil olabilmekten önce size ilk verilen sınamada zafer kazanmanızı gerektirir.

Şabat konusundaki ışığı sunmaya başladığımızda, Vahiy 14:9-12'deki üçüncü meleğin mesajı hakkında net olarak tanımlanmış bir fikrimiz yoktu. Halkın önüne çıktığımızda tanıklığımızın ana vurgusu, büyük İkinci Geliş hareketinin Tanrı'dan olduğu, birinci ve ikinci mesajların duyurulmuş olduğu ve üçüncü mesajın verilmesi gerektiği idi. Üçüncü mesajın şu sözlerle sona erdiğini gördük: "İşte kutsalların sabrı: İşte Tanrı'nın buyruklarını tutanlar ve İsa'ya olan imanı muhafaza edenler." Ve şimdi gördüğümüz kadar açık biçimde o zaman da bu peygamberlik sözlerinin bir Şabat reformunu ima ettiğini gördük; ancak mesajda sözü edilen canavara tapınmanın ne olduğu ya da canavarın suretinin ve işaretinin ne olduğu konusunda belirgin bir görüşümüz yoktu.

Tanrı, Kutsal Ruhu aracılığıyla ışığını kullarının üzerine saçtı ve konu zihinlerinde yavaş yavaş açıldı. Onu bağlantıdan bağlantıya iz sürerek araştırıp ortaya çıkarmak için çok çalışma ve kaygılı bir özen gerekiyordu. Özen, kaygı ve aralıksız emek sayesinde bu iş ilerledi ve mesajımızın büyük gerçekleri, açık, birbiriyle bağlantılı, kusursuz bir bütün olarak dünyaya sunuldu.

"Ben Elder Bates ile olan tanışıklığımdan zaten söz etmişim. Onun gerçek bir Hristiyan beyefendisi, saygılı ve nazik biri olduğunu gördüm. Bana sanki kendi çocuğuyum gibi şefkatle davrandı. Konuşmamı ilk kez dinlediğinde derin bir ilgi gösterdi. Konuşmam bittikten sonra ayağa kalktı ve şöyle dedi: 'Ben kuşkucu Tomas'ım. Görümlere inanmam. Ama kardeşimizin bu akşam anlattığı tanıklığın gerçekten bize Tanrı'nın sesi olduğuna inanabilseydim, yaşayanların en mutlu insanı olurdum. Kalbim derinden etkilendi. Konuşmacının samimi olduğuna inanıyorum, fakat bize anlattığı o harika şeylerin kendisine nasıl gösterildiğini açıklayamıyorum.'"

Evliliğimden birkaç ay sonra, kocamla birlikte Maine, Topsham'da Elder Bates'in de bulunduğu bir konferansa katıldım. O zamanlar, görümlerimin Tanrı'dan olduğuna tam olarak inanmıyordum. O toplantı son derece dikkate değerdi. Tanrı'nın Ruhu üzerime indi; Tanrı'nın yüceliğinin bir görünümüne büründüm ve ilk kez başka gezegenleri gördüm. Görümden çıktıktan sonra gördüklerimi anlattım. Bunun üzerine Elder B. bana astronomiyi çalışıp çalışmadığımı

sordu. Ona, astronomiyi hiç incelemiş olduğumu hatırlamadığımı söyledim. Şöyle dedi: “Bu Tanrı’ dandır.” Onu daha önce hiç bu kadar rahat ve mutlu görmemiştim. Yüzü göğün ışığıyla parlıyordu ve kiliseye kuvvetle öğütte bulundu. Tanıklıklar, cilt 1, 78-80.

Elbette, bütün bu öğreti sınamaları birbirleriyle bağlantılıdır, ama aynı zamanda ayrı ayrı ele alınabilen sınamalardır ve Tanrı'nın kullarına zamanla açılmıştır. Yedinci gün Sebti tutan, fakat üç meleğin mesajını reddeden birçok kilise vardır. Yargının 22 Ekim 1844'te başladığı gerçeğini reddederler, ama yine de Sebti tutarlar. Bu öğreti sınamaları birbirine bağlıdır, ancak altı belirli sınamayı temsil eder.

Joseph Bates’in az önce gösterdiği gibi, astronomiye tam anlamıyla hakim olan deniz kaptanı, daha önce reddettiği Peygamberlik Ruhu’nu kabul etti. 1844 yılının Aralık ayında Ellen White ilk görüşünü aldı ve hareket içinde yedinci sınama ortaya çıktı.

"Kutsal Kitap senin danışmanın olmalıdır. Onu ve Tanrı'nın verdiği Tanıklıkları incele; çünkü onlar asla O'nun Sözüne aykırı düşmez. Eğer Tanıklıklar Tanrı'nın Sözüne göre konuşmuyorsa, onları reddet. Mesih ile Belial birleşemez." Seçilmiş Mesajlar, kitap 3, 33.

Büyük hayal kırıklığından kısa bir süre sonra Kardeş White, Mesih’in 22 Ekim 1844’te Kutsal Yer’den En Kutsal Yer’e geçtiğini belirten bir makaleyi onayladı. Yayını "her kutsal kişi"ye tavsiye etti.

2300 günün sonunda arındırılacak Kutsal Yer’in, Mesih'in hizmet ettiği Yeni Yeruşalim Tapınağı olduğuna inanıyorum. Rab bana bir görüşte, bir yıldan fazla önce, Kardeş Crosier'in Kutsal Yer'in arındırılması vb. konularda gerçek aydınlığa sahip olduğunu; ve Day-Star, Extra, 7 Şubat 1846'da bize sunduğu görüşü Kardeş C.'nin yazıya dökmesinin O'nun isteği olduğunu gösterdi. Rab tarafından, o Ek'i her kutsala tavsiye etmem için tamamen yetkili kıldığımı hissediyorum. Küçük Sürüye Bir Söz, 12.

Onun onayı, Crosier’in Mesih’in En Kutsal Yer’e geçişini tasvir eden açıklamasına yönelikti; ancak makale, Daniel kitabındaki “daily”nin Mesih’in hizmetini temsil ettiğini öğreten mürted Protestanlığın öğretisi de dahil olmak üzere, birkaç hatalı öğretiyi içeriyordu. Bu nedenle, önce 1850’de yayımlanan ve daha sonra Early Writings adlı kitaba dahil edilen bir açıklama kaleme aldı. Orada, “yargı saati çağrısını verenlerin ‘daily’ konusunda doğru görüşe sahip olduklarını” belirtti.

Sonra “günlük” (Daniel 8:12) ile ilgili olarak, “kurban” kelimesinin insan hikmetiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını, ayrıca Rab’bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844’ten önce birlik varken, neredeyse herkes “günlük”ün doğru görüşünde birleşmişti; ancak 1844’ten beri yaşanan karışıklıkta başka görüşler benimsendi ve bunun ardından karanlık ve karışıklık geldi. Early Writings, 74.

Daniel kitabındaki "the daily" konusu, yirminci yüzyılın başlarında Adventizmin dinden sapmış Protestanlığın metodolojisine geri dönüşünün bir sembolü haline geldi ve bugün Adventizmin ilahiyatçıları "the daily"e ilişkin doğru Millerci anlayışı reddetmiştir. Kardeş White'ın Millercilerin "the daily"i putperestliğin şeytani gücü olarak tanımlamakta haklı olduklarını açıkça belirtmesine

karşın, bu reddedilmiştir. Onlar, yalnızca Millercilerin anlayışının doğru olduğuna dair onun ilhamla verilmiş onayına aykırı olarak değil, aynı zamanda "the daily"nin Mesih'in mabetteki hizmetini temsil ettiğini öğreten sahte doktrinin "gökten kovulan melekler!" tarafından getirildiğini açıkça belirtmesine de doğrudan aykırı şekilde "the daily" gerçeğini reddettiler.

"Ve zihni düşmanın etkisi altında bulunan Kardeş Daniells de oradaydı; senin zihnin ve İhtiyar Prescott'un zihni de gökten kovulan meleklerin etkisi altındaydı." El Yazmaları Yayınları, cilt 20, 17.

Onun, Adventizmin artık "masal tabakları"ndan biri olarak kullandığı şeye yönelik derin reddi o kadar sertti; çünkü Daniells ve Prescott şeytani gücün bir sembolünü (paganizm) alıp bu sembolü Mesih'in (O'nun tapınak hizmetine) atfettiler. Bu, sekiz doktrinsel sınama oluşturur.

1863'e uzanan tarihsel süreçteki dokuzuncu sınama, 1850'de Habakkuk'un ikinci tablosunun hazırlanmasıdır. 1843 öncü tablosu 1842'de hazırlanmıştı ve yalnızca 1843'te Mesih'in dönüşünü öngördüğü için 1843 tablosu olarak adlandırılır. Habakkuk'un ikinci bir tablosunun hazırlanması için talimat 1850'de Kardeş White'a verildi. Habakkuk'un iki tablosunun hazırlanması, birinci ve ikinci meleklerin tarihini üçüncünün tarihine bağlar. Torunu, onun yaşamı ve çalışmalarıyla ilgili biyografisinde, 1850 tablosunun hazırlanmasına yol açan olayların bir özetini sunar. Bunu, Kardeş White'ın ilgili yorumlarını seçerek ve özete kendi yorumunu ekleyerek yapar.

"Kardeş Nichols'a döndüğümüzde Rab bana bir görünüm verdi ve hakikatin tablolar üzerinde açıkça ortaya konulması gerektiğini ve önceki ikisi tablolar üzerinde açıkça ortaya konularak üçüncü meleğin mesajı aracılığıyla birçok kişinin hakikatten yana karar vereceğini gösterdi.-Mektup 28, 1850."

Bu görünümde ona, James White'a yayımlamaya devam etmesi için cesaret verecek olan şey de gösterildi:

Ben ayrıca, elçilerin gitmesi kadar gazetenin basılmasının da gerekli olduğunu gördüm; çünkü elçilerin, yanlarında taşıyabilecekleri ve işitenlerin ellerine verebilecekleri, şimdiki hakikati içeren bir gazeteye ihtiyaçları vardır; böylece hakikat zihinden silinmeyecekti. Ve gazete, elçilerin gidemediği yerlere gidecekti.-Ibid.

Yeni çizelge üzerindeki çalışmalara hemen başlandı ve kardeşlere bunu anlatmak için James'in ertesini ay çıkardığı Present Truth'un sayısında fırsat verildi:

Çizelge. Daniel ve Yuhanna'nın görülerini içeren ve şimdiki hakikati açıkça ortaya koymak üzere tasarlanmış kronolojik bir çizelge, şu anda Massachusetts eyaletinin Dorchester kentinden Kardeş Otis Nichols'ın gözetiminde taşbaskı tekniğiyle basılmaktadır. Şimdiki hakikati öğretenlere büyük ölçüde yardımcı olacaktır. Çizelge hakkında ileride daha fazla duyuru yapılacaktır. - Present Truth, Kasım 1850.

1851 yılı Ocak ayının sonlarına doğru, çizelge hazırıldı ve 2 dolara ilan edildi. James White bundan çok memnun oldu ve onu "Tanrı'nın üçüncü meleğin mesajını iletme üzere çağırdığı kimselere" ücretsiz sundu (Review and Herald, Ocak 1851). Bazı cömert bağışlar basım masraflarının karşılanmasına yardımcı olmuştu. Arthur White, Ellen G. White: Erken Yıllar,

cilt 1, 185.

Sister White, 1843 çizelgesinden söz ederken, onun Tanrı tarafından yönlendirildiğini kaydetti.

"Rab bana 1843 çizelgesinin onun eliyle yönlendirildiğini, hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini ve rakamların onun istediği gibi olduğunu gösterdi. Onun eli üzerindeydi ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizledi; eli kaldırılıncaya kadar kimse bunu göremedi." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

1850'de başka bir tablo hazırlama emrine eşlik eden ışığı kayda geçirirken, 1843 tablosu hakkında verilmiş olanla aynı ilahî onayın 1850 tablosu için de geçerli olduğunu ifade etti; ayrıca o sırada hazırlanmakta olan diğer tabloların Rab tarafından kabul edilmediğini belirtti. Yeni bir tablo hazırlama emri, yeni bir yayın basma emriyle birlikte verilmişti.

Çizelge hazırlama işinin bütünüyle yanlış olduğunu gördüm. Bu iş Kardeş Rhodes ile başlamış ve Kardeş Case tarafından devam ettirilmişti. Çizelgeler hazırlamak ve melekleri ve görkemli İsa'yı temsil eden kaba saba, iğrenç tasvirler yapmak için kaynaklar harcandı. Böyle şeylerin Tanrı'nın hoşuna gitmediğini gördüm. Kardeş Nichols'ın çizelgeyi yayımlamasında Tanrı'nın işin içinde olduğunu gördüm. Kutsal Kitap'ta bu çizelgeye ilişkin bir peygamberlik bulunduğunu gördüm; ve eğer bu çizelge Tanrı'nın halkı için hazırlanmışsa, birine yeterliyse diğerine de yeterlidir; ve eğer birinin daha büyük ölçekte çizilmiş yeni bir çizelgeye ihtiyacı varsa, herkesin de buna aynı ölçüde ihtiyacı vardır.

Başka bir pano istemesine neden olanın Kardeş Case'de huzursuz, tedirgin, tatminsiz ve nankör bir duygu olduğunu gördüm. Bu boyalı panoların cemaat üzerinde kötü bir etkisi olduğunu gördüm. Toplantıda hafif, kof ve alaycı bir ruhun hâkim olmasına neden oluyordu.

Tanrı'nın buyurduğu levhaların, bir açıklama olmaksızın bile zihinde olumlu bir etki bıraktığını gördüm. Levhalardaki melek tasvirlerinde latif, güzel ve semavi bir şey var. Zihin neredeyse fark edilmeden Tanrı'ya ve cennete yönlendiriliyor. Ama ortaya konulan diğer levhalar zihni tiksindiriyor ve zihnin cennetten çok yeryüzü üzerinde oyalanmasına neden oluyor. Melekleri temsil eden görüntüler, göksel varlıklardan çok iblislere benziyor. Levhaların günlerce ve haftalarca Kardeş Case'in zihnini meşgul ettiğini gördüm; oysa onun Tanrı'dan semavi bilgelik araması ve Ruh'un lütuflarında ve hakikatin bilgisinde büyüüp ilerlemesi gerekiyordu.

Şemeleri çıkarmakta heba edilen kaynaklar, kardeşlerin önünde gerçeği açıkça ortaya koymak için risaleler vb. yayımlamaya harcansaydı, bunun çok hayır getireceğini ve canları kurtaracağını gördüm. Şema yapma işinin hummâ gibi yayıldığını gördüm. El Yazmaları Yayınları, sayı 13, 359; 1853.

O, 'Kardeş Nichols'ın [1850] tablosunun yayımlanmasında Tanrı'nın bulunduğunu' ve 'Kutsal Kitap'ta bu tabloya dair [Habakkuk iki] bir peygamberlik olduğunu' açıkça ifade eder. Ayrıca, 'tabloların' [çoğul; 1843 ve 1850] 'Tanrı tarafından buyurulduğunu ve açıklama olmaksızın bile zihinde olumlu bir etki bıraktığını' da belirtir. Habakkuk iki, Milleritlere görüşümü tablolar üzerinde apaçık kılmalarını, (çoğul olarak), böylece iki tabloyu okuyan kişinin Tanrı'nın Sözü'nde gidip gelebilmesini emretti. İlahi tabloların ek açıklamalara ihtiyacı yoktu; oysa Uriah Smith'in 1863 tarihli sahte tablosu buna ihtiyaç duyuyordu.

Rab bana yanıt verdi ve şöyle dedi: Görümü yaz, onu levhalar üzerine açıkça yaz ki onu okuyan koşsun. Habakkuk 2:2.

Onuncu sınıma bu makalenin odak noktasıdır. Musa'nın Sayılar kitabının on dördüncü bölümünde atıfta bulunduğu on sınımaya dayanarak, İbrani bilginler ve diğer ilahiyatçılar, Kızıldeniz'den kurtuluş olayından on casusun isyanına kadar uzanan tarih içindeki hangi olayların bunları temsil etmiş olabileceğine dair çeşitli tahminler ileri sürerler. Söz konusu tarihteki isyan, seçilebilecek birkaç farklı seçenek sunar; ancak kesindir ki onuncu sınıma, çölde kırk yıl sürecek ve sorumluluk çağına ermiş bütün isyancılar ölünceye dek devam edecek yavaş yavaş tükenerek ölme sürecinin başlangıcını işaret eder.

Benzer biçimde, bu on doktrinsel sınımayı seçişime bazıları itiraz edebilir; çünkü burada ortaya koyduğumdan daha iyi görünen alternatifler olabilir. Bununla birlikte, onuncu ve son sınıma, on casusun isyanı kadar açıktır. Bu, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki yedi vaktin reddedilmesiydi. Bu tespiti destekleyen birkaç peygamberlik kanıtı vardır.

Bir sonraki makalede, Levililer 26'daki yedi zamanın Laodikya Adventizmi'nin onuncu ve son başarısızlığı olduğuna ilişkin tespiti destekleyen peygamberlik tanıklarını belirlemeye başlayacağız.

Tanrı'nın kudreti neyin hakikat olduğuna tanıklık ettiğinde, o hakikat ebediyen hakikat olarak kalmalıdır. Tanrı'nın verdiği ışığa aykırı, sonradan ileri sürülen varsayımlara itibar edilmemelidir. İnsanlar, kendilerine göre hakikat olan ama hakikat olmayan Kutsal Yazılar yorumlarıyla ortaya çıkacaklardır. Bu zaman için olan hakikati, Tanrı imanımızın temeli olarak bize vermiştir. Hakikatin ne olduğunu bize bizzat Kendisi öğretmiştir. Biri ortaya çıkacak, sonra bir başkası, Tanrı'nın Kutsal Ruh'u'nun gösterisiyle vermiş olduğu ışığa aykırı yeni bir ışıkla.

Bu gerçeğin tesisi sırasında edinilen deneyimden geçmiş olanlardan birkaçı hâlâ hayatta. Tanrı, tıpkı elçi Yuhanna'nın yaşamının sonuna dek yaptığı gibi, içinden geçtikleri bu deneyimi ömürlerinin sonuna kadar tekrar tekrar anlatsınlar diye lütfuyla onların yaşamlarını bağışladı. Ve yaşamını yitirmiş olan bayraktarlar, yazılarının yeniden basılması aracılığıyla konuşacaklardır. Bana, seslerinin bu yolla duyulması gerektiği bildirildi. Bu zaman için gerçeği neyin oluşturduğuna ilişkin tanıklıklarını sunacaklardır.

"İmanımızın özel noktalarına aykırı bir mesajla gelenlerin sözlerini kabul etmemeliyiz. Kutsal Yazılardan bir yığın metni bir araya toplar ve ileri sürdükleri teorilerin etrafına kanıt olarak yığarlar. Bu, son elli yıl boyunca tekrar tekrar yapıldı. Ve Kutsal Yazılar Tanrı'nın sözü olup saygı duyulması gerekse de, onların uygulanışı, eğer böyle bir uygulama Tanrı'nın bu elli yıl boyunca ayakta tuttuğu temeli oluşturan sütunlardan birini yerinden oynatıyorsa, büyük bir hatadır. Böylesi bir uygulama yapan kişi, Tanrı'nın halkına geçmişte gelen mesajlara güç ve kuvvet veren Kutsal Ruh'un harika tezahürünü bilmez." Seçme Mesajlar, 1. kitap, 161.